

ENTREVISTA XARXAMEG TERESA CLIMENT

Recordem...

Influenciats pels vents de renovació pedagògica que bufaven al nostre país als final del franquisme entre els sectors democràtics, i també pels vents autogestionaris i antiautoritaris del maig del 68 a París, el nostre moviment va començar a revisar i qüestionar-se alguns aspectes pedagògics, metodològics i organitzatius que havien regit fins aleshores. Una qüestió fonamental a abordar era la coeducació atès que fins aleshores els agrupaments i les branques eren separadament de nois i de noies i pertanyien a dos moviments diferents, adscrits a les corresponents organitzacions internacionals que tampoc eren mixtes. Els Comissaris Generals d'aleshores, la Rosa M. Carrasco i en Josep M. Martorell van promoure el treball conjunt de la Taula Pedagògica, on coincidíem els responsables dels diversos equips de branca dels dos moviments, si bé els Comissariats Generals es mantenien per separat. També es va decidir crear una comissió de treball específica per tractar el tema de la coeducació, per reflexionar què significava a nivell pedagògic i metodològic la seva aplicació i com s'havia de fer el procés de transició als agrupaments i al moviment.

Ens ho explica... Teresa Climent

Vaig entrar a l'escoltisme a 17 anys, com a cap de llobatons a l'AE Jaume Balmes, a la Parròquia de St. Ildefons de Barcelona. Al cap de dos anys la Victòria Vila, comissària de la Branca Llobatons em va demanar d'incorporar-me al seu equip, del qual més endavant en vaig ser coresponsable, formant part del comissariat pedagògic que dirigia Josep M. Martorell.

Una part molt important de la meva trajectòria professional dels darrers anys ha estat emmarcada en les Fundacions Serveis de Cultura Popular i Jaume Bofill, on m'he dedicat al disseny i posada en marxa de projectes educatius i culturals i també a la identificació, avaluació i suport a iniciatives d'entitats i moviments socials.

De quin necessitat partia el projecte?

Calia normalitzar en un context educatiu les relacions entre nois i noies, tal com ja s'estava fent en les escoles del país que seguien criteris de renovació pedagògica

Quins objectius es proposava?

Volíem impulsar que des dels agrupaments i les branques es plantegés un treball conjunt que permetés acabar en la fusió

Quin va ser el teu paper?

Des de l'equip general de les branques llobatons i daines vam decidir exemplificar el treball conjunt i compartit, tot imaginant com havia de ser el procés de fusió i, sobretot, treballant les orientacions que calia donar als caps

Amb quines dificultats us vau trobar?

Jo diria que vam tenir una dificultat bàsica en el ritme que calia donar al procés i de fet això va ser motiu d'algun desencentre. Entre els membres del Comissariat General i també una part dels comissaris de branques predominava la idea que calia anar més poc a poc, valorar prèviament el treball de la comissió creada expressament per saber més sobre la coeducació... i nosaltres, i també l'equip de les branques Pioners i Caravel·les creïem que els temps exigien major celeritat i menys por.

Creus que es va assolir el resultat esperat?

Sí, a nivell general de l'organització, ben aviat es va començar a estendre el treball d'equips pedagògics mixtes a moltes demarcacions, a fer formacions conjuntes, i també a treballar de forma més decidida en el sí de l'equip de comissaris generals que encapçalava en Jordi Porta. I a nivell dels agrupaments, com no podia ser d'una altra manera, es va avançar de forma encara més ràpida un cop es van afeblir les resistències que havien aparegut en alguns sectors.

Actualment es percep a MEG l'empenta d'aquesta feina?

Crec que sí que es percep, ningú sap imaginar-se el moviment d'una altra manera que educant i vivint de forma conjunta nois i noies. I també em consta que hi ha el convenciment de què no n'hi ha prou amb estar, jugar, aprendre, riure i viure plegats, sinó que cal continuar revisant com es treballa la coeducació, sobre quines bases es plantegen els projectes, com s'aborda el tractament del gènere, com es distribueixen funcions i responsabilitats en el sí dels agrupaments i del moviment ... i a mi em sembla que això es fa, i que algunes bones pràctiques com ara mantenir que els equips de responsables generals i de les demarcacions siguin mixtes és un compromís que va quedar ben definit des de la fusió de Minyons Escoltes i Guies de Sant Jordi, tot un encert.

Què t'ha aportat el teu pas per MEG i per l'escoltisme i el guiatge, en general?

L'escoltisme ha estat allà on he adquirit, més enllà de la meva família, tots els valors que m'han servit i em serveixen de marc de referència personal. També m'ha aportat un xarxa de relacions d'afecte i amistat fonamentals en la meua vida. I finalment, és a l'escoltisme on vaig aprendre que l'educació és fonamental i que cal exercir amb responsabilitat i sensibilitat la funció educadora que ens correspon en cada moment de la vida

Com veus l'escoltisme i el guiatge avui?: Quins creus que són els reptes actuals de l'escoltisme i el guiatge? Quins creus que són els seus punts forts i els febles?

El veig bé, potser més necessari que mai i molt més valorat que en d'altres etapes anteriors, tocades de "posmodernitat" Crec que té alguns reptes permanents, com ara la penetració en sectors de la població amb major fragilitat social o mantenir la seva viabilitat amb una estructura fonamentalment voluntària quan l'exigència en moltes qüestions és cada cop més gran. La força de l'escoltisme és la vida que comparteixen els nois i les noies mentre fan aprenentatges, serveis, i descobertes que els conduiran a exercir una ciutadania activa i compromesa.

Continues relacionada amb l'escoltisme i el guiatge?

Sí, per raons professionals i associatives he mantingut una relació intermitent amb els moviments escoltes i de forma més intensa amb MEG, amb el qual també em vincula la llarga dedicació del meu fill i la meua filla, a través dels quals comparteixo vivències, amistats i reflexions

*Aquesta entrevista ha estat realitzada per l'equip **xarxameg** de la Fundació Josep Sans i també ha estat publicada en la revista de MEG, el Correu núm.86 tardor de 2013.*

